

Tomasz Pudłocki, *Tarnawski Władysław Hubert (1885–1951)* [w:] Tekstowa kartoteka osobowa przemyslan, pod red. Anny Siciak – na stronie Przemyskiej Biblioteki Publicznej;

zob. także Tomasz Pudłocki, *Tarnawski Władysław Hubert (1885–1951)* [w:] *Słownik biograficzny twórców oświaty i kultury XIX i XX wieku Polski południowo-wschodniej*, pod red. Andrzeja Meissnera, Kazimierza Szmyda, Rzeszów 2011 s. 422-423

TARNAWSKI Władysław Hubert (1885–1951), nauczyciel, filolog angielski, polityk

Ur. 3 listopada w Przemyśle jako syn Leonarda i Wincenty z Waygartów. Po ukończeniu eksternistycznie szkoły ludowej, w latach 1895/1896–1902/1903 uczęszczał do I Gimnazjum w Przemyśle. Podjął studia na Wydz. Filozoficznym Uniw. Lwowskiego z filologii klasycznej i polskiej, które przerwał ze względu na słabe zdrowie. Od 1908/1909–1910/1911 studiował anglistykę na UJ. 21 V 1913 r. uzyskał stopień doktora na podstawie pracy *O polskich przekładach dramatów Szekspira* (Kraków 1914). 5 II 1914 r. mianowany zastępcą nauczyciela w I Gimnazjum w Przemyśle. W okresie VIII 1914–VIII 1916 w wojsku austriackim, po czym wrócił do pracy w szkole. Z dn. 14 XI 1916 r. został przeniesiony do III Gimnazjum w Przemyśle na Zasaniu. 10 VII 1923 r. Senat UJK wystosował prośbę o powołanie katedry filologii angielskiej na uniwersytecie i powierzenie mu jej. Dzięki temu w 1923 wyjechał po raz pierwszy do Anglii (echem cykl artykułów w „Ziemi Przemyskiej”). 9 I 1922 r. uzyskał *veniam legendi* w UJK do filologii angielskiej na podstawie monografii *Krzysztof Marlowe, jego życie, dzieła i znaczenie w literaturze angielskiej* (Warszawa 1922). 29 I

1924 r. mianowany nadzwyczajnym profesorem historii literatury angielskiej w UJK. Z dn. 30 IX 1934 r. przeniesiony na emeryturę. W dn. 26 V 1936 r. uzyskał w UJK *veniam legendi* z zakresu filologii angielskiej w przewodzie na profesora zwyczajnego. Od 1 I 1938 r. ponownie wykładał w UJK (do VI 1941). W 1942 r. na tajnych kompletach UJ w Krakowie. W r. 1944/1945 wykładał we Lwowie, po czym przeniósł się do Przemyśla. 12 VI 1946 r. mianowany profesorem zwyczajnym w UJ. Od 1946 r. członek PAU.

Członek Towarzystwa Młodzieży Polskiej „Znicz”, Koła Pań TSL, TPN, PTG „Sokół”, sekretarz Koła TNSW (1918/1919). W okresie 1918/1919 redaktor naczelny dziennika „Ziemia Przemyska” i korespondent „Słowa Polskiego”. Członek i sekretarz Tow. Naukowego we Lwowie. W latach 1933–1935 był stałym współpracownikiem „Głosu Literacko-Naukowego” (dod. do „Głosu Narodu”), a w latach 1936–1939 – recenzentem przekładów z literatury angielskiej i amerykańskiej w „Nowej Książce”. Aktywny członek Narodowej Demokracji w Przemyślu i we Lwowie (przewodniczący lwowskiego Koła i członek Zarządu Dzielnicowego Stronnictwa Narodowego; prezes komitetu redakcyjnego „Lwowskiego Kuriera Porannego”; opiekun akademickiego Koła Młodzieży Wszechpolskiej we Lwowie).

Ogłosił drukiem m.in.: „*Kościuszko*”. *Przemówienie wygłoszone w setną rocznicę śmierci Naczelnika do uczniów gimnazjum III w Przemyślu na Zasaniu*, Przemyśl 1917 – pierwodruk: „Echo Przemyskie” R. 22: 1917 nr 88–89; z Józefą Pongratz wydał *Podręcznik do nauki języka angielskiego według Plate’a*

(cz. I i II, Przemysł 1920; cz. III, Przemysł 1920 ss.84; wyd. 2 Przemysł 1921; wyd. 3 Przemysł 1927).

4 XII 1946 r. aresztowany przez UB za działalność w Komitecie Ziemi Wschodnich. 1 X 1947 r. wyrokiem WSR w Warszawie został skazany na karę dziesięciu lat pozbawienia wolności (po amnestii pięć) oraz utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych. Równocześnie usunięto go z katedry anglistyki UJ. Początkowo przebywał w więzieniu we Wronkach, później, 15 I 1948 r. został przeniesiony do więzienia na Mokotowie, gdzie zmarł 4 kwietnia 1951 r. Został pochowany na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie. W małżeństwie z Marią Kościńską (ślub w Przemysłu, 25 IV 1919 r.), doczekał się trojga dzieci: Władysław (ur. 5 V 1920 r. Przemysł), Jadwiga (ur. 13 III 1924 r. Przemysł), Joanna (ur. 13 XI 1926 r. Lwów).

Bibliografia: Arch. Wojewódzkie we Lwowie, f. 26, op. 5, spr. 1856; AAN, zesp. Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego, sygn. 6214; Arch. UJ, S III 246,teczka osobowa Władysława Tarnawskiego; Arch. PAU i PAN w Krakowie, sygn. KSG 176/45, sygn. SG 644/46; IPN w Warszawie, sygn. IPN 01236/604, mf. 1075/3, mikrofisz 1–8.

Pudłocki T., *Władysław Tarnawski. Pochodzenie, dzieciństwo, młodość*, „Rocznik Przemyski” 2001, t. 37, z. 2, s. 77–88; Tenże, *Władysław Tarnawski. Cz. 2. Przemysł, lata przełomu*, tamże, 2002, t. 38, z. 1, s. 67–78; Tenże, *Władysław Tarnawski. Cz. 3. Przemyski działacz, polityk, dziennikarz*, tamże, 2004, t. 40, z. 2; s. 71–92; Tenże, *Władysław Tarnawski. Cz. 5 Ostatnie lata*, tamże, 2005, z. 3, s. 97–107; Tenże, *Z zapomnianych artykułów Władysława Tarnawskiego (Agitacyjna książka [Henryk Barbusse: Ogień, Lwów 1919], Mickiewicz o bolszewizmie)*, tamże, 2003, t. 39, z. 1, s. 91–95; J. Rożnowska-Szymczykowa, *Bibliografia prac Władysława Tarnawskiego (1885–1951)*, „Rocznik Przemyski” 1993/1994, t. 29–30, z. 4 (1), s. 55–70.